

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2014/48/590

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellant], woonachtig te [...], gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde, verweerster, om appellant een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 18 augustus 2014 beroep ingesteld tegen de voorgenomen beslissing van verweerster, per e-mail bekend gemaakt op 6 augustus 2014. Het besluit werd formeel bekend gemaakt op 20 augustus 2014. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk. Appellant verzoekt tevens om een voorlopige voorziening. Het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen is behandeld ter zitting van de Voorzitter op 8 september 2014. De Voorzitter heeft de voorlopige voorziening afgewezen. Al hetgeen in het kader van de voorlopige voorziening is overgelegd en opgemerkt, dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Op 2 september 2014 heeft verweerster een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 11 november 2014.

Appellant is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door mevrouw drs. S. van Vugt, secretaris van de BSA-commissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant volgt sinds het studiejaar 2012-2013 de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie. Na het eerste studiejaar is appellant voorlopig toestemming verleend de opleiding voort te zetten. In zijn tweede, nu afgelopen studiejaar, is appellant er niet in geslaagd om alle onderdelen van het eerste studiejaar met succes af te ronden. Aan appellant is om die reden een negatief studieadvies gegeven. Als reden voor de teleurstellende resultaten, meldt appellant dat persoonlijke omstandigheden hem verhinderden optimaal te studeren. De omstandigheden betreffen de relatie tussen de ouders van appellant en ziekte tijdens een cruciaal hertentamen. Appellant voert tevens aan dat zijn persoonlijke omstandigheden ook vorig jaar zijn erkend als bijzondere omstandigheden.

Verweerster geeft te kennen dat het besluit van 2013, waarmee appellant toestemming had om zijn studie voort te zetten, was gebaseerd op het feit dat appellant wel voldoende studiepunten had behaald in zijn eerste studiejaar, maar dat de studiepunten niet alleen afkomstig waren uit het eerste cursusjaar. Hoewel het studieadvies gebaseerd behoort te zijn op studieresultaten die de student in het eerste cursusjaar kan afronden, bleek de verwijzing naar eerstejaarsvakken in de facultaire regeling te ontbreken. Appellant heeft in 2013 ten onrechte tevens een geautomatiseerde e-mail ontvangen met het bericht dat hij op grond van persoonlijke omstandigheden zijn studie mocht voortzetten. In een andere persoonlijke e-mail is appellant meegedeeld dat het voorgenomen negatief BSA is teruggedraaid omdat er wel voldoende studiepunten waren behaald, zij het niet alle uit het eerste jaar. Het besluit van 2013 is derhalve ten onrechte gemotiveerd op de grond dat appellant te maken had met persoonlijke omstandigheden, waardoor een optimaal studieresultaat niet kon worden gerealiseerd. In voornoemd besluit is appellant wel gewezen op de verplichting dat hij aan het eind van zijn tweede jaar van inschrijving alle 60 EC van het eerste cursusjaar afgerond diende te hebben. Nu appellant niet alle 60 EC van het eerste cursusjaar heeft afgerond na twee jaar studie, heeft verweerster appellant een negatief studieadvies gegeven. Appellant doet een beroep op persoonlijke omstandigheden, maar verweerster stelt in het besluit van augustus 2014 dat relationele problemen tussen de ouders van appellant niet onder de hardheidsclausule vallen. Bedoelde hardheidsclausule

is vermeld in de facultaire regeling voor het bindend studieadvies en is opgenomen in artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW.

III. Standpunten van partijen

Appellant wijst erop dat hij 57 EC van de 60 EC aan eerstejaarsverplichtingen heeft afgerond. Appellant heeft niet het tentamen Kwantitatieve Methoden (KM) 1.4 behaald. Als reden daarvoor noemt appellant de relationele spanning tussen zijn ouders en de griep waaraan hij leed ten tijde van het tentamen voor dit vak. De onderdelen KM 1.2 en 1.6 zijn door appellant met een voldoende cijfer afgerond. Gezien de onderlinge samenhang tussen deze vakken, is appellant van mening dat hij genoegzaam heeft aangetoond dat hij ook de inhoud van het vak KM 1.4. beheerst. Appellant is van mening dat verweerster geen rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. In de regeling studieadvies wordt bepaald dat persoonlijke omstandigheden reden kunnen zijn geen negatief studieadvies af te geven.

Verweerster zet uiteen dat een student in zijn eerste jaar van inschrijving ten minste 42 EC moet halen, waaronder de studiepunten voor het vak KM 1.2. Na het tweede jaar van inschrijving moet de student aan alle verplichtingen van het eerste studiejaar hebben voldaan, tenzij sprake is geweest van persoonlijke omstandigheden die een vlotte voortgang belemmerden. De vakken KM 1.2, 1.4 en 1.6 hebben een heel eigen inhoud. Het succesvol afronden van het ene vak zegt niets over de kennis van appellant van de andere vakken. Verweerster is van mening dat het causaal verband tussen enerzijds de familieomstandigheden die appellant als oorzaak van zijn studievertraging heeft genoemd, en anderzijds het niet met succes afronden van de verplichtingen uit het eerste cursusjaar, ontbreekt. De relationele problemen van de ouders van appellant dateren van ten minste een jaar geleden. De relatie is verbeterd sinds najaar 2013, zo heeft appellant verklaard. Het tentamen KM 1.4 werd in maart en in mei getentamineerd. Twee andere gelegenheden om het tentamen af te ronden heeft appellant niet benut. Ook de griep waaraan appellant tijdens de tentamenperiode zou hebben geleden, maar die niet met bewijsstukken is onderbouwd, geeft verweerster geen aanleiding haar standpunt te herzien.

IV. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Nadere regels op grond van art. 7.8b lid 6 WHW omtrent de uitvoering van het bindend studieadvies zijn neergelegd in de onderwijs- en examenregeling. Art. 29 van de Onderwijs- en Examenregeling (OER) 2013-2014 van de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde bepaalt dat de student aan de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie aan het eind van het tweede studiejaar alle tentamens van het eerstejaarsprogramma met een voldoende afgerond dient te hebben. Zo niet, dan wordt de student alsnog een studieadvies verstrekt waaraan een afwijzing is verbonden. Op grond van het van overeenkomstige toepassing verklaarde vierde lid van art. 29 van de OER 2013-2014 kan het faculteitsbestuur in individuele gevallen, gelet op de persoonlijke omstandigheden van de student, deze termijn met maximaal één jaar verlengen.

Het College van Beroep stelt vast dat appellant aan het eind van zijn tweede jaar van inschrijving niet aan de studievoortgangseis heeft voldaan. Appellant voert daarvoor persoonlijke omstandigheden aan. Ter zitting heeft appellant verklaard dat hij tijdens het afleggen van tentamen KM 1.4 niet meer onder behandeling van een psychotherapeut was. Van ziekte tijdens het tentamen heeft appellant geen bewijzen overgelegd. Het College volgt daarom verweerster in haar opvatting dat appellant het causaal verband tussen de persoonlijke omstandigheden – te weten de relationele spanningen tussen de ouders van appellant en de griep – en de studieresultaten onvoldoende overtuigend aannemelijk

heeft gemaakt.

Alles afwegende heeft verweerster dan ook in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 5 december 2014 door mr. N. Rozemond, voorzitter, de heer S. van Dokkum, prof. dr. L.H. Hoek, dr. R. Hulst, prof. dr. ir. G. van der Laan, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. N. Rozemond,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.